

találja az érelnemeszedés régóta keresett gyógyszerét. A Namasz Rumba oázisban a sziklafalakba vésvé óriási alakú írásjelek tömegét találja, amelyeket azonban senki sem tud megfejteni. Valamely, az egyiptominál is régibb kultúra maradványai lehetnek...

Fölfedezéseinek leírását érdekes útikalandokkal színesíti, amelyek a nagyközönség számára is vonzóvá teszik könyvét. De útja, bármily tanulságos volt is, nem hozza meg a kívánt eredményt: a vasútvonalat mégis a Nagy Karavánút mentén kell lefektetni. S bár ezt belátható időn belül meg akarják kezdeni, Afrika északnyugati részének gazdag talajkincsei még sokáig maradnak hozzáférhetetlenek az európai kereskedés számára.

A szép kiállítású kötethez A. Aschenborn rajzolt utólag illusztrációkat. Ezek helyett azonban néhány helyszíni fénykép is sokkal többet mondott volna. A fordítás magyarsága ellen is számos kifogást emelhetnénk.

(i—gy.)

Uj regényírók. Három kötet regény eddig ismeretlen szerzőktől. A kiadó vagy maga a szerző, vagy az ujság, amelynél a szerző dolgozik. A kezdő írók küzködését jelzik ezek a külső tények. Érdeemes volt-e küzködniök, nem tévedt-e zsákutcába e szerzők ambíciója, nem használhatnák-e jobban erejüket más téren? Keressünk feleletet ezekre a kérdésekre, állandóan a szemünk előtt tartva, hogy nem nagy dicsőség kezdő írókat lebírálni.

Pálffy József Katonadolog című műve háborús regény. Az olvasó nem tud szabadulni attól a gondolattól, hogy elrontott Zilahy-regényt tart a kezében. Meseszövése erőltetett, a szereplők vékonyan jellemzettek és minden ok nélkül változtatják nézeteiket. Annyira megvalósítja a realista «impassibilité»-t, a szerző érzéketlenségét a regényalakokkal szemben, hogy ma-

guk a regényalakok is érzéketlenné válnak látszanak saját sorsukkal szemben.

Órsy Atilla Egy marék föld című regényéből egy Courts Mahlerba oltott Szabó Dezsőt ismerünk meg. A szereplők eszeveszetten házasodnak, szemükben az ember számára elérhető legnagyobb boldogság a meleg, családi otthon. Ebben van is igazság és a gyengébb nem valószínűleg szívesen olvasná regényét, ha logikusabban és kevésbé komplikáltan szőné meséjét és indokoltabban hullatná el Szabó Dezső-i fortissimóit. Sokat elmelkednek és érzelgnek alakjai, keveset beszélnek és tesznek. Inkább a szerző szeret beszélni, irigyli alakjaitól a helyet. Ha a szerző önzetlenebbül viselkedik és fegyelmezi magát, lehet még olvasott regényíró.

Buday Géza Ábel-jében kiforrott író mutatkozik be, akinek nincsenek nagy törekvései, csak mulattatni akar. A «rég, jó világot» eleveníti fel, tréfákat mesél el, kicsit könnyelmű, de alapjában véve derék fiúkat szerepeltet, akik a kellő pillanatban megkomolyodnak. A legjártabb úton halad, Jókai-Mikszáth-Herczeg Ferenc levegőjét hozza magával, talán azért tűnik fel olyan kiforrottnak. Emberlátása nem olyan mély, mint mestereié, de elbeszélésében határozottan van fűrészség, elevenség. A kezdő írók szokásos bűnébe ő is beleesik: sokat markol tárgyban is, szóban is. Ha kitartóan ostromolja a kiadók kemény szívét, szórakoztató irodalmunk egyik elismert munkása lehet. *Fábián István.*

Thury Zsuzsa: A Szentpétery-gyerekek. Regény. (Az Erdélyi Szépmíves Céh, Kolozsvár, kiadása.) Tehetséges író jó munkája ez a regény, amelyről általánosságban csak dicsérrel lehet szólni. Thury Zoltánnak, a korán és tegyük hozzá: méltatlanul elfelejtett, igazán kiváló novellistának a lánya írta. Bizonyos motívumokból arra kell következtetnünk,